एतया तत्त्वया बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ।
व्याहृतेऽप्यभिषेके मे परितापो न विद्यते ॥ २५ ॥
तस्मादपरितापः सन् त्वमप्यनुविधाय मां ।
प्रतिसंहारय क्षिप्रमाभिषेचनिकीं क्रियां ॥ २६ ॥
एभिरेव घटैः सर्वैरभिषेचनसंभृतैः ।
मम लक्ष्मण तापस्ये व्रतस्नानं भविष्यति ॥ २७ ॥
अथवा किं ममैतेन राज्यद्रव्यमयेण तु ।
उद्धृतं मे स्वयं तोयं व्रतादेशं करिष्यति ॥ २८ ॥
मा च लक्ष्मण संतापं कार्षीर्लक्ष्म्या विपर्यये ।
राज्यं वा वनवासो वा वनवासो महोदयः ॥ २९ ॥
न लक्ष्मणास्मिन् मम राज्यविघ्ने ।
माता यवीयस्यतिशङ्कितव्या ।
दैवाभिपन्ना न पिता कथंचिज्- ।
ज्ञानासि दैवं हि तथाप्रभावं ॥ ३० ॥

इत्ययोध्याकाण्डे लक्ष्मणानुनयो नाम द्वाविंशः सर्गः
॥ २२ ॥